

Nieuwsbrief, Kerstfeest 2020

Lieve mensen,

Geen traditioneel kerstplaatje boven de vriendenbrief dit keer.

Wees gerust, ook geen foto van onszelf op bovenstaand plaatje, zulke waaghalzen zijn wij niet. Aan adrenalinekicks hebben we geen behoefte. Het leven zelf is al spannend genoeg, nietwaar?

Met bovenstaand plaatje hebben we iets tot uitdrukking willen brengen, namelijk: **“Laten we elkaar vasthouden!”**

Terwijl vanuit alle luidsprekers en elk krantenbericht wordt toegeroepen dat we afstand moeten houden, zie ik dat de schadelijke emotionele neveneffecten daarvan mogelijk wel eens groter en heviger kunnen zijn dan de beoogde doelen.

De afgelopen negen maanden hebben we kennis gemaakt met een nieuwe, onaangename wereld, waarin veel zaken anders zijn uitpakkt dan voorheen.

Een wereld vol onrust en chaos, op weg naar de wederkomst van de Heer?

Laten we eerst iets vertellen over het afgelopen halfjaar.

Eind juli is de moeder van Marian overleden. De laatste maand voor het heengaan konden we haar weer op een redelijk normale manier bezoeken. Net na haar 91^e verjaardag mocht ze naar de Heer gaan in een periode waarin de rouwdienst en begrafenis konden plaatsvinden zonder al te veel beperkingen. Ondanks het gemis zagen we dat wel als een lichtpuntje. Iedereen die wilde, kon op de dag van de begrafenis aanwezig zijn.

Een heel andere en nieuwe situatie, met name voor Marian die haar moeder meerdere keren per week bezocht en haar mantelzorger was.

Werken tijdens lockdowns

Mijn eerste dienst met publiek was op 15 juni, precies 3 maanden na de eerste lock-down. Sindsdien ben ik eigenlijk elke zondag wel weer ergens welkom om te spreken. Soms met 30 mensen, soms met wat meer als de kerkzaal groot genoeg is.

De wekelijkse bijeenkomsten van ons pastorale discipelschapsprogramma en de zondagse erediensten zijn eigenlijk de enige twee wekelijkse bijeenkomsten die sinds de zomer altijd zijn doorgegaan. Verder heb ik nog één cursus mogen geven. Wat ook nieuw is: regelmatig komen mensen langs voor coachingsgesprekken. Variërend van een voorzitter van een kerkenraad, tot de deelnemers van het CR-programma.

De kwalijke gevolgen van de maatregelen trekken regelmatig aan ons gezichtsveld voorbij.

Het doet me verschrikkelijk pijn om de eenzaamheid, isolement, groeiend angstniveau, desoriëntatie, mentale problemen te zien groeien en het verlies van sociale contacten, gesprekken en af en toe een Dat maakt dat we in een koude en gure winter terecht zijn gekomen. Deze kou is niet te meten op de schaal van Celsius maar wel in ons welzijn. De schade voor Gods Koninkrijk is groter dan veel gelovigen kunnen vermoeden. Wij proberen ons huis zoveel mogelijk open te zetten voor mensen die behoefte hebben aan koffie, een praatje, gebed en wat warmte.

Straks normaal?

Er zijn mensen die verwachten dat over enkele maanden alles weer 'normaal' is. Bij die groep mensen horen wij niet. We krijgen te veel signalen dat er achter de schermen veel meer speelt, dan er op het podium wordt verteld.

Ik denk dat we het komende jaar als christenen elkaar meer nodig zullen hebben dan voorheen. Dat we elkaar vast moeten houden en meer dan voorheen elkaar moeten steunen en helpen en voor elkaar moeten bidden. We moedigen iedereen aan zijn of haar geestelijke netwerk niet te verwaarlozen.

Wat nu?

Daar kunnen we kort over zijn. Nu is het de tijd voor ons om te doen wat onze hand vindt om te doen. Planningen en verwachtingen zijn momenteel niet aan de orde. Online gaan werken? Online vergaderen is nog wel mogelijk evenals kennis overdragen, maar motiveren, van hart tot hart communiceren, iemands diepste problemen en gevoelens peilen, samen bidden...dat doe ik liever niet online maar alleen face-to-face. Er is voorlopig ook nog voldoende archiefwerk op te ruimen. En we bidden regelmatig dat God ons de mensen op ons pad stuurt, waarvoor we iets mogen betekenen. Dat gebed heeft Hij overigens al aardig verhoord. Met enige regelmaat schuiven vrienden aan tafel om mee te eten. Kortom: we hebben redelijk onze draai gevonden in de nieuwe situatie, maar tegelijkertijd staan we ook open voor nieuwe uitdagingen die de Here op ons pad brengt. Laten we elkaar vasthouden zoals op het plaatje bovenaan deze vriendenbrief en bidden om open ogen, zodat we van boven, vanuit Zijn perspectief kunnen kijken.

Rest ons aan het einde van dit jaar om jou te bedanken voor je meeleven, je gebeden, je support (in welke vorm dan ook) en je betrokkenheid bij ons werk. Laat ons weten als je eens een keertje zou willen bijpraten. Dan maken we een afspraak!

“Wanneer de takken van de vijgenboom zacht worden en er knoppen aankomen, komt de zomer eraan. Zo is het ook wanneer jullie al deze dingen zien gebeuren. Dat is het teken dat Ik bijna terug kom. Als deze dingen gebeuren is het einde van de tijd gekomen”
Mattheüs 24:32

Lieve groeten, gezegende Kerstdagen en samen verbonden in de machtige naam van Jezus!

Jan en Marian Baan
Neerpolderseweg 71A
3381 JR Giessenburg
06-51661186 (Jan)
www.janbaan.info

Giften naar Stichting LeadershipD ynamics te Renswoude. IBAN: NL97RABO 0355 1247 18
Met vermelding: Gift Familie Baan

